

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPG-VI.054.5.2026
Warszawa, 27 kwietnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 16415 w sprawie możliwości przejścia z jednoosobowej działalności gospodarczej na działalność nierejestrowaną przez przedsiębiorców emerytów

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 16415 Pana Posła Pawła Papke w sprawie możliwości przejścia z jednoosobowej działalności gospodarczej na działalność nierejestrowaną przez przedsiębiorców emerytów, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (zwanej dalej: Pp) *nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym kwartale 225% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej*. Limit kwartalnych przychodów dla działalności nieewidencjonowanej (inaczej nazywanej: działalności nierejestrowanej) w 2026 r. wynosi 10 813,50 zł.

Działalność nieewidencjonowana stanowi szczególną formę aktywności zarobkowej, która co do zasady spełnia przesłanki właściwe dla działalności gospodarczej, tj. jest prowadzona w sposób zorganizowany, ciągły, we własnym imieniu oraz ma charakter zarobkowy. Jednakże, ze względu na niski poziom osiąganych przychodów, ustawodawca nie kwalifikuje jej jako działalności gospodarczej.

W konsekwencji osoby prowadzące działalność nieewidencjonowaną mogą korzystać z szeregu uproszczeń, które co do zasady nie mają zastosowania w przypadku klasycznej działalności gospodarczej. Do najistotniejszych z nich należą:

- brak obowiązku rejestracji działalności w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- brak obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności;
- brak obowiązku prowadzenia pełnej księgowości;

- brak obowiązku odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy w trakcie roku podatkowego, przy czym rozliczenie podatku następuje dopiero w zeznaniu rocznym.

Ad 1. i 2.

Podejmowanie działalności nieewidencjonowanej jest dostępne dla każdej osoby fizycznej, niezależnie od pobierania lub niepobierania świadczeń emerytalnych. Jednym z nielicznych warunków, które należy spełnić chcąc rozpocząć działalność nieewidencjonowaną, to okres przerwy od zakończenia wykonywania działalności gospodarczej, wynoszący 60 miesięcy.

Okres ten ma istotne znaczenie z punktu widzenia pewności i stabilności obrotu gospodarczego. Jego wprowadzenie służyło ograniczeniu sytuacji, w których dana osoba fizyczna mogłaby w sposób dowolny i cykliczny zmieniać status swojej aktywności – pomiędzy działalnością gospodarczą a działalnością nieewidencjonowaną – w zależności od aktualnych korzyści, jakie wiążą się z każdą z tych form.

Brak takiego ograniczenia prowadziłby do powstania stanu niepewności po stronie kontrahentów lub konsumentów, którzy nie mieliby jasności co do statusu prawnego podmiotu, z którym zawierają umowę. W praktyce mogłoby to rodzić trudności w ustaleniu zakresu odpowiedzialności, obowiązków podatkowych czy podleganiu ubezpieczeniom społecznym, a także wpływać na ocenę wiarygodności takiego podmiotu. Stałość i przewidywalność tych obowiązków są bowiem ważne zarówno dla organów władzy publicznej, jak i dla uczestników obrotu gospodarczego.

Należy zwrócić także uwagę, że podobne rozwiązania, tj. przewidujące co najmniej 60-miesięczną przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej, jako warunek niezbędny do skorzystania z preferencyjnych rozwiązań, przewidują także niektóre inne funkcjonujące w polskim systemie prawnym instytucje, takie jak: tzw. ulga na start (art. 18 Pp), preferencyjne składki na ubezpieczenia społeczne czy tzw. Mały ZUS Plus (art. 18a i art. 18c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych).

Powyższe uzasadnia obowiązywanie 60-miesięcznego okres od czasu zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej do czasu podjęcia działalności nieewidencjonowanej.

Ad 3.

Ministerstwo nie prowadzi obecnie prac legislacyjnych zmierzających do stworzenia szczególnych rozwiązań umożliwiających osobom w wieku emerytalnym bardziej elastyczne przechodzenie z działalności gospodarczej na działalność nierejestrowaną.

Należy zauważyć, że obecnie obowiązujące przepisy określają korzystne zasady prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby mające ustalone prawo do emerytury. Przykładowo nie mają one obowiązku opłacania, z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, składek na ubezpieczenia społeczne. Składki takie mogą opłacać dobrowolnie. Jest to rozwiązanie promujące prowadzenie działalności gospodarczej wśród takich osób.

Ad 4.

Obecnie nie są prowadzone prace legislacyjne w zakresie podniesienia limitu przychodów w działalności nieewidencjonowanej lub jego zróżnicowanie w zależności od sytuacji życiowej.

Ad 5.

Ministerstwo na bieżąco analizuje zasady podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej. Prowadzony jest stały monitoring obowiązujących przepisów prawa oraz obciążeń administracyjnych, umożliwiający systematyczną identyfikację barier utrudniających prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce. Na podstawie przeprowadzanych analiz zgłaszanych problemów, a także w wyniku konsultacji z przedstawicielami środowiska przedsiębiorców, podejmowane są decyzje co do potrzeby rozpoczęcia działań legislacyjnych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii